

re matrimoni, y s'entregarà a la senyoreta que obtingui més vots declarants de la seva antipatia.

3.er Ofert pel «Comité de Corridos», consistent en una *cosida de boca*, a la que serà sotmesa la noia que resulti elegida com a més xerraire.

CONDICIONS

1.ª Les respostes deuen escriures ben clarament en el *cupó* que s'inclou en cada exemplar. S'anularán les que siguin il·legibles.

2.ª També s'anularán les que portin noms suposats.

3.ª La remissió dels cupons pot ferse per correu o enviantlos directament a l'impremta de en P. Aubert.

4.ª El plas pera l'admissió dels mateixos, durará fins a dos quarts d'una y tres minuts de la tarde del pròxim dia 7.

L'acte de l'escrutini serà secret y's procurarà que sigui legalisat per un notari.

Per la Junta organitzadora: *El Director y'l Secretari*.

Olot 3 d'Agost de 1912

AIXECADA DE TELÓ

Diumenge, la companyia que actúa en el Teatre Principal, ens serví sense xicra, pró d'una manera exquisidíssima, el *vaudeville* intitulat *La Xocolatereta*. El nostre primer colisseu presentaba l'aspecte de les grans solemnitats, car era verdaderament solemne poguer veure en camisa á les senyores d'Arnall y Santolaria. La primera ens ratificá el concepte ab que tothom la té considerada, es a dir. que sab enmotllarse perfectíssimament en els diferents caracters que desempeña. Al véurela tant provocativa, havíam de reprimirnos pera no cridar: Tóquimsela, Sra. Xirgu, que V. ho fa molt bé. La segona pot disposar, aquí y a tot arreu de nostra ilustrada admiració que sempre va a estira cabells. Els melindros, feta exclusió del Sr. Ortín, no tenian res que desitjar sobretot el Sr. Vilallonga qu'estaba archisuper-elegantíssim y archisuper-artistás.—Sr. Aymenrich, V. graciosot com sempre ¿eh? *bravo*, home, *bravo*; aquí van aquets cinc y fins a un altre.

Dijous, varem admirar la *Maria del Carmen*, escrita y representada en l'immortal llengua que immortalisá l'immortal Cervantes. En general podem dir que desempeñaren son comés de la millor manera que varen sapiguer. La Xirgu es el *pecho* nostre, majorment quan en un intermedi ens va concedir audiència. La *pessa*, la veritable *pessa*... *Total rés*.

ULLADES DE LA SETMANA

L'altre dia en, el carrer de S. Esteve, se passejaven dos ilustrats joves, tot disertant sobre les obres de l'immortal poeta mallorquí, Raimond Lull. La bona gent que passava, al sentir aquella conversa, se creia esgarriada que'ls esmentats joves alabaven algún graciós acudit del nostre sabrós periódic.

¡Ah, joventut, joventut, ha! haveu d'anar molt molt en conte per no perjudicar la vostra reputació. Ja n'hi ha prou ab nosaltres desgraciats.

En vista de lo succeït, ens veíem en la imperiosa necessitat de fer constar, que'l perinclit autor de *Ars generalis, sive magna*, no ha tingut mai cap relació ab el setmanari L'ULL. Aixó no vol dir que, si en l'actualitat visqués aquell vate insigne, sens haver arribat als trenta anys d'edat, no'ns honrés ab la seva erudita col·laboració; empró aixó no ho poden permetre les picares lleis de la longevitat de l'home. En sa consecuenca, tornemho a dir: Raimond Lull, no te rés que veure ab l'atrevit periódic que setmanalment llegiu.

—¿Qui es aquella senyora
que no vol llegir mai L'ULL?
—Deu ser una mala sogra,
que sempre'l te'n remull.

Sabém per un respectable senyor de nostra ciutat, que's comentá molt y molt, sobres lo que volia dir aquella comissionassa de joves que'l di-lluns va fer vuit dies, anava darrera l'excelentíssim